

PERGALĖ

SIANDIEN SKAITYKITE:

1. Kolūkiečiai ar viską padarei sėkmingam socialistinių įsipareigojimų įvykdymui? — 2 psl.
2. Dirbam tėvynei, dirbame liaudžiai esam laimingi kaip niekad — 3 psl.
3. Nauja turbina — 4 psl.

Nr. 99 (1829).

Zarasai, ketvirtadienis, 1959 m. rugpiūčio mėn. 20 d.

kaina 15 kap.

Kolūkiečiai neabejoja

„Tarybų Lietuvos“ žemės ūkio artelės kolūkiečiams ilgą laiką nesisekė auginti kukurūzus ir, žinoma, jie apčiuopiamos naudos iš šios vertingos kultūros negaudavo. Tačiau šiemet priešakinių kolūkių pavyzdžiu minėtos žemės ūkio artelės laukininkai rimtai užsiėmė kukurūzų auginimu. Kiekviena laukininkystės brigada pasėjo po 5,75 ha kukurūzų į tinkamiausias, gerai patręštas ir įdirbtas dirvas. Sėja buvo atlikta kvadratinu-lizdiniu būdu. Vėliau pasėliams buvo užtikrinta pavyzdinga priežiūra: kukurūzai buvo du kartus apkaupiti, tiek pat kartų nurašyti ir papildomai patręšti azotinėmis trąšomis. Kukurūzų augintojai šiandien neabejoja, kad naudą iš šios kultūros turės didelę, kad iš kiekvieno hektaro jie gaus nemažiau 300 centnerių žaliosios masės, kaip buvo numatę prisiimdami socialistinius įsipareigojimus. Kukurūzai išaugo gražūs visose laukininkystės brigadose, o puikiausi — pirmojoje, kur jie siekia iki 2 metrų aukščio.

Nuotraukoje: „Tarybų Lietuvos“ kolūkio I brigados brigadininkas J. Vadeiša atėjo į lauką patikrinti, kaip auga kukurūzai.

V. Sakalio nuotr.

Javapiūtė baigta

Kol javai ne aruoduose, dar negalima džiaugtis geru derliumi. Sios taisyklės prisilaiko ir kudirkiečiai. Vos baigę rugiapiūtės darbus, jie ėmėsi kirsti vasarines kultūras. Didelį vaidmenį derliaus nuėmimo metu suvaidino brigadose leidžiami kovos lapeliai. Juose buvo iškeliami javapiūtės pirmūnai, per teikiamas jų darbo patyrimas, aštriai kritikuojami tinginiai. Siuo metu nupiautas derlius gabenamas į klojimus. Praeis diena-kita ir visos grūdinės kultūros bus pastogėse.

R. Urbonas

Po 8-9 tonas

Mūsų kolūkyje jau beveik pilnumoje supilta žiemkenčių sėkla. Paspirtintai vyksta sėklų valymas. Sandėlininkui Juozui Andrijauskui vadovaujant, tą darbą atlieka keturios moterys. Per dieną išvaloma po 8—9 tonas žiemkenčių sėklos. Viso jau išvalyta 27 tonos rugių „Benekainių“. Visi pagal planą numatyti 300 hektarų žiemkenčių bus pasėti tik rūšinėmis sėklomis. Artelės mechanizatoriai iki šiol paruošė sėjai 180 hektarų pūdymų. Šiomis dienomis prie traktorių bus prikabinotos sėjamosios, prasidės sėja.

J. Chmeliauskas
Capajevo vardo kolūkio sąskaitininkas

Užbaigia linarūtę

Užbaigiami rauti linai „Aukštaičio“ kolūkyje. Dar praeitą savaitę nurovė ir suvežė visus linus nuo 8 hektarų ploto II brigados žemdirbiai, vadovaujami Balio Vainiaus. Šiomis dienomis bus nurauti paskutiniai linų barai I brigadoje, vadovaujamoje Br. Garnelio. Darbščiausias brigados moterys

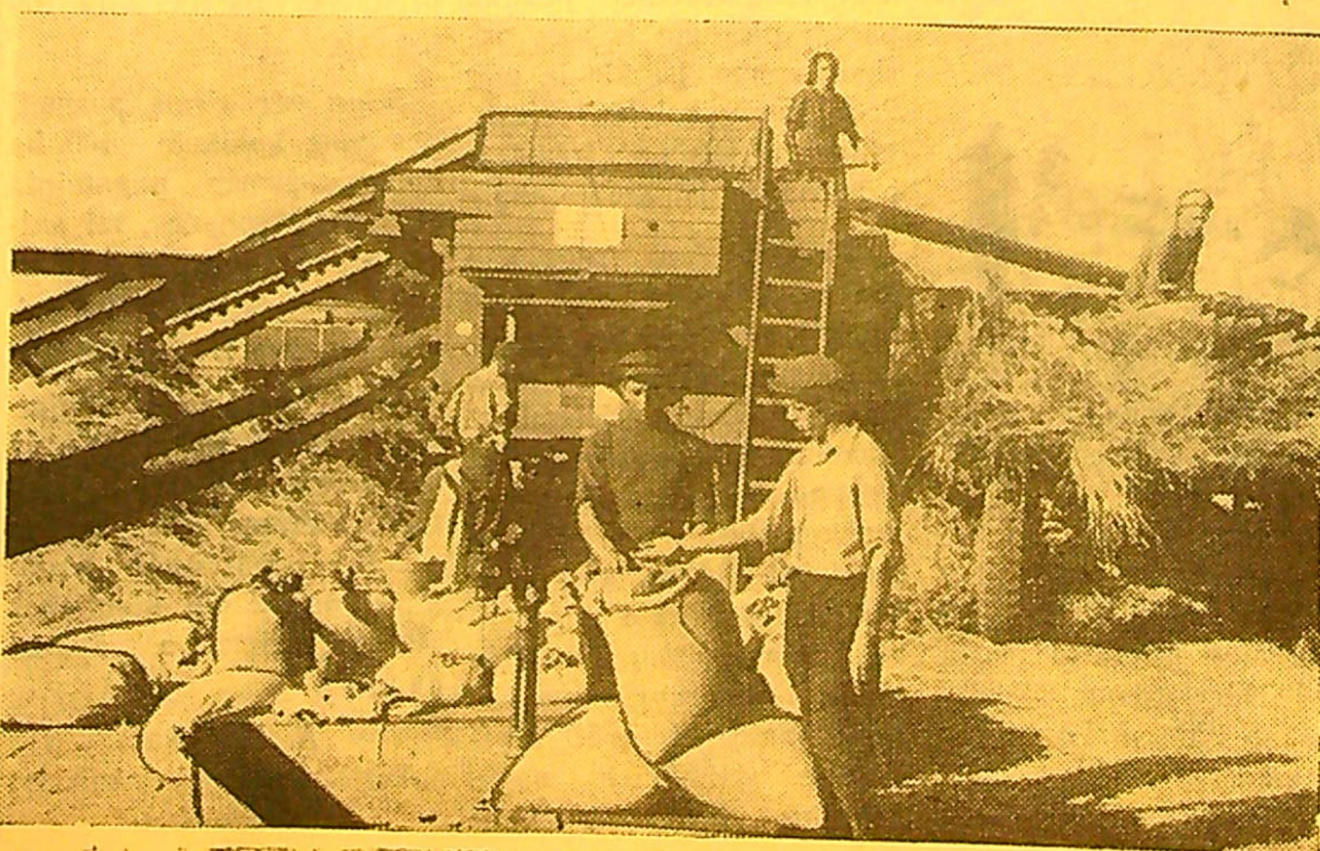
I. Alksnytė

Dešimt tonų sultingų pašarų karvei

PRIEKULĖ. (ELTA). Stalino vardo kolūkio kolūkiečiai rūpinasi kuo daugiau paruošti sultingų pašarų visuomeniniams gyvuliams. Vien tik ankstyvojo siloso užraugta daugiau kaip 300 tonų. Daug vilčių kolūkiečiai

Sparčiai vyksta kūlimo darbai Stalino vardo sėklininkystės kolūkyje. Kasdien užia sudėtinga kuliavimo II brigadoje, vadovaujamoje drg. Marcinkevičiaus. Kūlimo agregatas, prižiūrimas mechanizatoriaus Albino Zavadsko, kulia žieminius kviečius lauke įrengtoje kūlimo aikštelėje. Kūlėjų brigada įvykdo ir viršija dienos normas. Iki šiol iškulta žiemkenčiai nuo 30 hektarų ploto. Prikulta daugiau kaip 40 tonų sėklų.

Nuotraukoje: II brigados kūlimo aikštelėje. Priešakyje — kolūkio agronomas J. Paliokas ir kuliavimosios mašinistas A. Zavadskas.

Geras amatas pečių nelaužo

Mokyti jaunimą kalvio, šikšniaus, račiaus specialybių

— Ziūrėkite, pavalkai vos laikosi, o ir ratai greit išsirs. Į ką įkinkysis arklį? — klausia vežikas brigadininką.

— Sakyk ačiū mūsų seniems — šikšniams Aleksejevui Kuprėnui ir Petrėnui Antanui, kalviui Grigorjevui, kad dar taip remontoja.

Siuos žodžius teko išgirsti Puškino vardo kolūkio I brigadoje.

Užsimezgė kalba apie amatus, be kurių kolūkyje negalima apsieiti.

* * *

Rajono artelėse yra neblogi meistrai.

Kalviai Gavriļa Atajevas, Edvardas Greitovičius, šikšnius ir mechanikas Michailas Revkovskis „Lenino atminimo“ kolūkyje, račius Vladislovas Pentekas „Garbingo darbo“ kolūkyje, kalvis Michailas Denesevičius Kimbartiškių tarybiname ūkyje. Galima išvardinti ir dar dešimtis amatininkų. Jaunimo jų tarpe mažai. Tai — daugiausia vis pagyvenę žmonės. Kai seniai atgyvens savo amžių, kas gamins bei taisyks vežimus, pavalkus. Kodėl jaunimas nesimoko amato?

Kame glūdi šio reiškinio priežastys?

Štai Kimbartiškių tarybinio ūkio skyriaus kalvio Michailo Ivanovičiaus Denesevičiaus mintys:

— Senais laikais mokytiis amato reiškė 2 metus dirbti kalvėje negavus jokio atlyginimo, arba vienerius metus mokėti šeimininkui už apmokymą. Tik trečiais metais gaudavai atlyginimą.

Per savo gyvenimą daugelį žmonių išmokiau kalvio amato. Galiu ir dabar

paruošti 2—3 meistrus. Tačiau kažkodėl niekas tarybiname ūkyje apie tai ir negalvoja.

Noriu dar štai ką pasakyti: be ratų, plūgų, akėčių, tenka dabar remontuoti taip pat ir kertamąsias, kombainus, traktorius, automašinas.

O kalvė, palys matote, paprasta. Nėra joje nei tekinimo staklių, nei gražto, viską darau paprasčiausiais įrankiais. Nėra ventiliacijos ir vasarą tenka dirbti varginančiam karštyje. Todėl nevilioja jaunimo mūsų amatas.

Nesutvarkytas darbo atlyginimas. Nelengvas kalvio darbas turėtų būti geriau atlyginamas.

Todėl vaikus ir traukia į miestą, kur geresnės dirbtuvės, įdomesnis darbas...

Šikšniaus ir žemės ūkio mašinų mechaniko „Lenino atminimo“ kolūkio nario Michailo Konstantinovičiaus Revkovskio nuomonė štai kokia:

— Niekas neneigs, kad ūkyje reikalingas arkllys. O kadangi reikalingas arkllys, reikia pasirūpinti ir pakinktais. Gi kolūkio vadovai eina lengviausiu keliu: imk pinigų iš kasos ir nusipirk gatavą... Aš manau, kad savo specialistui padarius pavalkus, atsieis kolūkiui žymiai pigiau. Kolūkio valdyba, partinė, komjaunimo organizacijos turi parodyti iniciatyvą pritraukiant jaunimą šioms specialybėms įsigyti.

Drg. Revkovskis mano, kad jau seniai pribrendo reikalas statyti geras dirbtuves, kur galėtų dirbti ne tik kalvis, bet ir tekintojas, šaltkalvis, mechanikas, šikšnius, račius.

Kelerius metus „Garbingo darbo“ artelės kolūkietis Vladislovas Pentekas gamina roges, remontuoja senus ir gamina naujus ratus.

Jis papasakojo, kad tiek savo kolūkyje, tiek ir kituose kolūkiuose labai didelė paklausa ratams. Tačiau račius susiduria savo darbe su daugybe sunkumų. Niekas nesirūpina paruošti medžiagos — ažuolo ratlankiams, stebulėms bei stipinams gaminti. Tekinti stebules, gaminti stipinus tenka rankiniu būdu. Kolūkio buhalterija labai pigiai įvertina račiaus darbą. Antai, už rato pagaminimą iš gatavo ratlankio, be apkaustymo, moka 1,5 darbdienio.

Esant tokiai pažiūrai į amatininką, kolūkio valdyba, žinoma, nesirūpina paruošti pamainą. Gi jauni meistrai, kurie galėtų pakeisti dabartinius specialistus, labai reikalingi.

S. Nikolskis

NUO REDAKCIJOS:

Spausdindama šią korespondenciją laikraščio redakcija tikisi, jog paliestas klausimas sukels kolūkių vadovų specialistų atsiliepimus. Mes laukiame laiškų, siekdami nuodugnai išaiškinti, kodėl jaunimas nesidomi senais, bet vis dar reikalingais amatais, kodėl niekas neorganizuoja kolūkio jaunimo apmokymo?

Sis klausimas liečia vietinio ūkio valdybą. Gal būtų reikėtų įsteigti mieste pakinčių bei rogių-ratų dirbtuvę. Čia pat ir ruošti jaunus specialistus.

Pateikti korespondencijoje kolūkių meistrų pasisakymai toli gražu neiškeldina visų priežasčių, kodėl amatininkų gretos nepasipildo naujais specialistais. Laukiame jūsų pastabų, brangūs skaitytojai!

30 CENTNERIŲ KVIEČIŲ IŠ HEKTARO

UZVENTIS. (ELTA). J. Zemaitės vardo kolūkio antrojoje laukininkystės brigadoje kartu su derliaus nuėmimu kuliavim žiemkenčiai. Kuliavimosios „Neris“ mašinistas Bronius Speckauskas iškūlė kviečius nuo vienuolikos hektarų. Iš kiekvieno hektaro prikulta po 30 centnerių grūdų. Po 22—23 cent iš vieno ha numatoma prikulti ir iš likusio 14 ha kviečių ploto.

Gerą žiemkenčių derlių ir kitose brigadose.

Eilini TSKP CK Plenumą sutinkant

KOLŪKIETI, AR VISKĄ PADAREI SĖKMINGAM PRISIIMTŲ SOCIALISTINIŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ ĮVYKDYMUI?

Pateisinti žodžiai

Sutarškė žadintuvas. Pašokus iš patalo, Janina Ramanauskaitė ėmė žadinti seserį:

— Kelkis, Lione, jau laikas...

Nepraėjo ir pusvalandis, kai abi seserys, braukdamos ankstyvo rugpiūčio ryto rasą, jau skubėjo antros kolūkio laukininkystės brigados lauko keleliui. Kur ir į kokį darbą taip anksti išsiūšė šios merginos? Janina Ramanauskaitė ir jos sesuo Lionė melžėjos, todėl jos ir skuba anksti rytą į darbą.

— Darbščios merginos, tiesiog širdžiai džiugu į jas žiūrint, — panašiai ima pasakoti beveik kiekvienas antros laukininkystės brigados kolūkietis. — O Janė šiais metais ne tik kolūkyje išgarsėjo, bet ir visame rajone.

— Buvo tai prieš tris mėnesius. Janina Ramanauskaitė, kaip ir kitos kolūkio melžėjos, kovojančios už komunistinio darbo brigados vardą, metų pradžioje iš kiekvienos prižiūrimos karvės įsipareigojo primelžti po 2300 litrų pieno. Po kurio laiko Janina įsitikino, jog galima primelžti daugiau. Jeigu galima, reiškia, tai reikia ir padaryti. „200 litrų primelžti iš karvės daugiau kaip įsipareigojau galiu“, — galvojo Ramanauskaitė. Ir štai laikraščio redakcijoje jos laiškas. „Siemet įsipareigojome primelžti po 2300 litrų pieno iš kiekvienos karvės, — rašė Janina Ramanauskaitė. — Šis skaičius pradžioje man truputį netgi kėlė nerimą, tačiau, kaip ten bebūtų, atsilikti negalima. Tai svarsnydamas aš supratau: dabar reikia ne tik dirbti iš visų jėgų, bet ir nuolat galvoti, ieškoti būdų, kaip pasiekti gerus rezultatus... Aš įsitikinau, — rašė toliau laiške Janina, — kad uoliai dir-

bant, gilinantis į savo darbą, galima viršyti įsipareigojimus. O jei galima, tai ir reikia viršyti“.

Perskaitę laikraštyje merginos laišką, vieni iš karto patikėjo nuoširdžiais jos žodžiais. Atsirado ir pasekydavo brigadoje ir melžėjų tarpe net tokių, kurios tiesiog į akis sakydavo:

— Aukštai keli save, Janė. Pagyromis į didvyrius važiuoji. Žiūrėk, žemai krisi.

— Ir reikėjo tau, Janė, prasidėti. Ramiai sau būtum dirbusi, o dabar praeit neduoda, — dažnai primindavo dukteriai motina.

— Tegul, mama, — atsakydavo Janina. — Žmonėms liežuvių nesuriši. Kada nors supras buvę neteisus. O aš tikra, kad 200 litrų daugiau iš karvės, kaip įsipareigojau anksčiau, primelšiu. Nereikės, mama, raudonuoti už dukterį. Pamatysi!

Ne vėlais leido atkakli melžėja savo žodžius. Greitai tuo įsitikino visi. Diena po dienos, dešimtadienis po dešimtadienio Janina Ramanauskaitė gerino savo darbo rezultatus. Praslinkus mėnesiui jos pavardė buvo įrašyta pirmame dešimtukе geriausių rajono melžėjų. Šio mėnesio pirmame dešimtadienyje Ramanauskaitės pavardė jau stovi pirmame penketuke. Iki metų galo dar liko keturi su puse mėnesio, o Janina iš kiekvienos jos prižiūrimos karvės jau primelžė po 2145 litrus pieno. Dar primelš 355 litrus ir socialistiniai įsipareigojimai — 2500 litrų iš karvės bus įvykdyti. Tai, žinoma, jau nesunku pasiekti ir Janina Ramanauskaitė eilinio TSKP CK Plenumo garbei savo padidintus įsipareigojimus galvoja viršyti.

A. Vaikutis

P. Cvirkos vardo kolūkis.

Gerai, bet galima dar geriau

120 centnerių pieno 100 ha žemės naudmenų, po 2000 kilogramų pieno iš kiekvienos melžiamos karvės — už šiuos rodiklius, įrašytus socialistiniuose įsipareigojimuose, kovoja šiemet „Pirmūno“ kolūkio stambiųjų raguočių fermos darbuotojai. Per septynius mėnesius artelėje 100 ha pagaminta po 69,1 cnt, iš karvės primelžta po 1094 kg pieno — 294 kilogramais daugiau, negu per atitinkamą praeitų metų laikotarpį. Tik per birželio ir liepos mėnesius artelėje poto vienetui pagaminta 37,5 cnt pieno, t. y. 5,9 cnt daugiau, negu per visus penkis ankstesnius mėnesius.

Nors daugelyje artelių pieno išmilžiai paskutiniuoju metu kritę, „Pirmūno“ kolūkyje pastebimas jų kilimas. Jei birželio-liepos mėnesiais į dieną iš karvės buvo primelžiama po 8—9 litrus pieno, tai dabar išmilžiai pakilo iki 10—11 litrų. Išmilžių kilimas rodo, kad

pirmūniečiai rimtai susirūpinę duotojo žodžio įvykdymu. Kolūkyje taip pat didinama karvių banda perkant produktyvias karves iš kolūkiečių, auginant iš savo prieauglio.

Tačiau žiūrint, kaip dirba atskirų brigadų fermų darbuotojai, tenka pastebėti, kad pirmūniečiai galėtų ne tik įvykdyti, bet ir viršyti priimtus įsipareigojimus. Užtenka pasakyti, kad suvedus septynių mėnesių darbo rezultatus pasirodė, jog trečioje kompleksinėje brigadoje iš kiekvienos karvės primelžta 178 litrais pieno mažiau, negu kad pirmoje brigadoje. Zemesni pieno išmilžiai negu kitose brigadose ir ketvirtyje kompleksinėje brigadoje. Skirtinigi pieno išmilžiai gaunami todėl, kad karvių ganymas brigadose organizuojamas nevienodai. Pirmoje ir antroje brigadose iš anksto buvo apsirūpinta tinkamomis ganyklomis, kurioms buvo išskirti daugiamečių žolių bei mišinių plotai. Rišant

tokiose ganyklose gyvulius, jų produktyvumas pakilo. Gi likusiose dviejuose brigadose padėtis su ganyklomis blogesnė. Karvių išmilžiui daugiau melžių žolių išskiriama mažiau, mažiau buvo pasėta ir mišinio. Todėl karvių išmilžiai čia kaitaliojamas su ganyklose miškinguose plotuose ir dirvose, nuo kurių nuimtas derlius. Karves gan padieniai piemenys. Nors kolūkio pirmininko paduotojo drg. Mičiūno teigimu toks kaitaliojimas negali atsiliepti į išmilžių kritimą, bet iš tikrųjų išeinata atvirksčiai.

Paskutiniu metu kolūkio valdyba labiau rūpinasi melžėjų poreikiais. Tarp jų vyksta lenktyniavimas. Kiekvieną mėnesį geriausiai melžėjai įteikiama per einamoji gairėlė su 50 rublių premija. Drauge aptariami ir kitų melžėjų pasiekimai, tariamasi dėl tolimiesnio darbo pagerinimo. Stambiųjų raguočių fermos darbuotojams duodamos atostogos. Tačiau ši partinės organizacijos ir artelės valdybos gera iniciatyva kartais netenka veiksmingumo dėl atskirų brigadininkų apsileidimo.

Ketvirtyje kompleksinėje brigadoje buvo pastebėtas toks faktas. Karvės, kurias prižiūri melžėjos Agota Bakutienė ir Apolonija Bakutytė, ėmė mažiau duoti pieno. Kolūkio valdyba susidomėjo šiuo faktu. Pasirodė, kad neesant brigadininko Romo Rutulio ir apskaitininkės Janinos Misiūnaitės kontrolės, melžėjos po kelias dienas neduodavo karvėms koncentruotų pašarų, retai jas perrišdavo.

Kolūkio valdyba įspėjo kaltininkes. Tačiau minėtas faktas byloja apie tai, kad tik visiems bendromis jėgomis rūpinantis visuomenės gyvulininkystę, kiekvienam atskirai kovojant už savo priimtus įsipareigojimus galima juos ne tik įvykdyti, bet ir viršyti.

B. Janulis

Duotą žodį ištesėsime

Davei žodį — ištesėk — pagal tai, kaip vykdo duotą žodį, visada vertinamas žmogus, apie tai daug buvo kalbėta Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavime. Mūsų žemės ūkio artelės įsipareigojimai gaminant kiaulieną, tiesa, nėra dideli. Pagaminti 32 cnt kiaulienos 100 ha ariamos žemės, palyginti, mažas skaičius. Tačiau, atsimenant tai, kad mes iš anksto neturėjome paruošę tam reikiamos bazės, mums šiuos skaičius pasiekti nėra lengva, reikia gana daug padirbėti.

Aš su savo šeima šiais, pirmaisiais septynmečio metais davėme kolūkiečiams žodį išauginti 250 bekonų. Prisipažinsiu, pradžioje abejoju dėl šio skaičiaus ir vis kalbėjau tik apie 200 bekonų. Bet kada kolūkio pirmininkas komunistas drg. Vozgelevičius pasiūlė paimti piestuką ir mes paskaičiavome, įsitikinau, pog 250 bekonų kolūkiui išauginti sugebėsime. Tokį ir prisiėmėme įsipareigojimą.

Siandien jau rugpiūčio mėnuo. Daugiau kaip pusė metų praėjo nuo tos dienos, kada mes kalbėjome apie įsipareigojimų prisiėmimą. Raudonuoti mums netenka. Per pusmetį mes išaugino- me kolūkiui ir pristatėme valstybei 140 bekonų. Reiskia, daugiau kaip pusę savo įsipareigojimų jau įvykdėme. Dabar auginame 110 gerų paršų. Iš jų 80 atpėnėsime artimiausiu metu. Likusius 30 parduosime

valstybei lapkričio pabaigoje—gruodžio mėnesio pradžioje.

Kad įvykdytume duotą žodį, kolūkio valdyba sudarė mums sąlygas. Pašarų kiaulėms šerti mums netinga. Dabartiniu metu pakankamai turime avižių, žirnių-vikių mišinio, kurį kartais pakeičiame augančiu dobily atolu. Pasibaigus avižių-žirnių-vikių mišiniui, visai pereisime prie dobily atolo. Taip pat jau bus pakankamai ir šakniavaisių lapų. Kiaulės, penimos bekonui, gauna papildintą milrų kiekį.

Ne tik mano vieno šeima kolūkyje kovoja dėl įsipareigojimų įvykdymo gaminant kiaulieną. Nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro triūsia prie kiaulių ir Poviolo Jatkūno šeima. Ji augina ir antrame pusmetyje pristatys valstybei virš 100 bekonų.

Jeigu per pirmą pusmetį pas mus kolūkyje 100 ha ariamos žemės pagaminta 15,3 cnt kiaulienos, tai antrame pusmetyje šis skaičius tikriausiai bus apie 20 cnt, o per metus — 35 cnt.

Kartu su bekonų auginimu ruošiamo stipresnę bazę kiaulienos gamybai sekantiems metams, kad kolūkis galėtų įsipareigoti pagaminti ne 32 cnt kiaulienos 100 ha arimū, o žymiai daugiau.

A. Maleckas

„Tarybinio artojo“ kolūkio kiaulininkas

Svarbiausia—dirbti nuoširdžiai

— Ne vienas iš mūsų pagalojame — kodėl mūsų kolūkyje dar mažas gyvuliu produktyvumas, — kalbėjo per ataskaitinį susirinkimą „Pažangos“ kolūkio pirmininkas drg. Giedraitis. — Aš tik vieną galiu pasakyti: auginkime daugiau kukurūzų ir geriau juos auginkime, tada bus ir pašarų, ir pieno.

Suos pirmininko žodžius gerai įsiminė IV laukininkystės brigados brigadininkas Antanas Tvardauskas.

— Auginsime ir mes kukurūzus, — pasakė Antanas savo brigados nariams.

— Bet ar išeis kas? — Lyg ir suabejojo atskiri kolūkiečiai. — Štai pernai savo pasodybiniuose sklypuose auginome ir tai neužaugo.

— Dėl to abejoti netenka. Jeigu tik mes nuoširdžiai padirbėsime, kukurūzai pas mus užaugs.

Greit po susirinkimo, drauge su kukurūzų auginimo grandies grandininku Jonu Balčiūnu, Antanas pradėjo galvoti, kokį sklypą parinkti kukurūzams. Abu mintyse permetė visus laukus ir apsisusto ties vienu 5 ha plotu. Perechtais metais jis buvo užsėtas lubiniais ir seradėle, o iš rudens suartas.

Sekantį dieną parinkto lauko link patraukė mėšlu pakrautos rogės. Po 28 tonas mėšlo išvežė kolūkiečiai į kiekvieną hektarą. Be to, prieš sėjant į kiekvieną hektarą buvo išberta po 200 kg superfosfato, kalio trąšų ir po 80 kg salietros,

dirva kruopščiai sukultivuota. Kad žymesni būtų kvadratai, vietoje paprasto ženklintuvo buvo panaudotas brigados kalvio Balio Šileikio padarytas trivagis kaupikas.

Visi nekantriai ėmė laukti sužaliuojant kvadratų — pirmųjų savo darbo rezultatų.

Vos tik pasirodžius pirmiesiems daigams, Jonas Balčiūnas atsidūrė pas brigadininką.

— Arklių reikia, kukurūzus akėsimė.

Nuakėjo vieną, kitą kartą. Bet vis dėlto atėjo laikas, kai reikėjo ir rankomis rėvėti pasirodžiusias piktžoles. Dirbti niekas neatsisakė. Nuoširdžiai padirbėjo visi — ir piktžolių lyg nebūta.

Praėjo mėnuo, kitas. Kukurūzai iš tiesų pakilo. Ir dabar jie vietomis gerokai prašoko žmogaus ūgį.

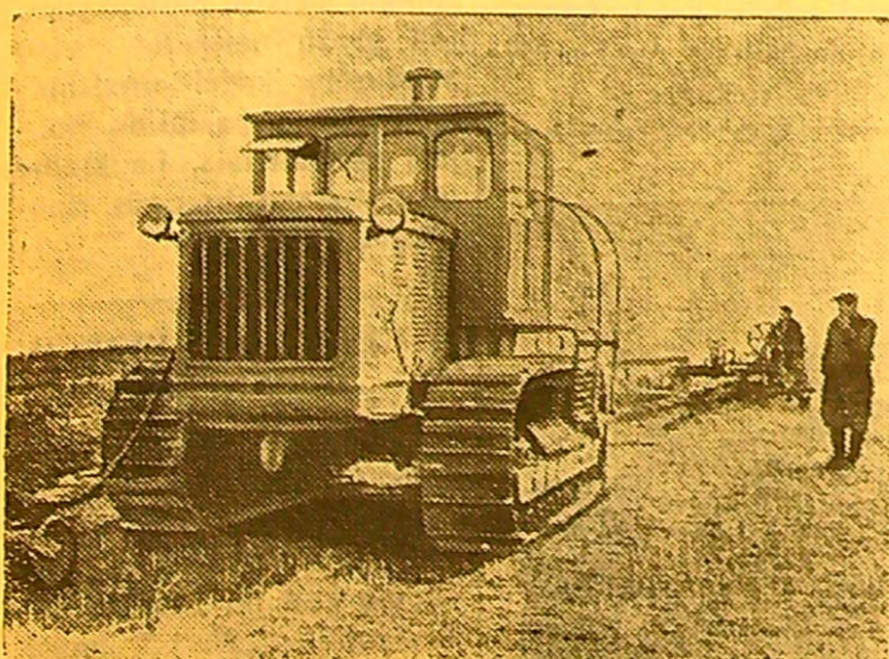
— Netikėjome, tikrai netikėjome, kad užaugs tokie kukurūzai, — dabar atvirai prisipažįsta klydę kai kurie kolūkiečiai.

Po 350 centnerių žaliosios masės iš kiekvieno hektaro įsipareigojo gauti brigados kukurūzų augintojai.

Ar bus įvykdyti prisiimti įsipareigojimai?

— Tą pamatysime, kuomet nuimsime kukurūzus, — kukliai atsako brigadininkas. — Bet pasakysiu atvirai, jog galvojame gauti iš kiekvieno hektaro net po 400 cnt žaliosios masės, o gal ir daugiau.

J. Prigorskis

CELIABINSKO SRITIS. Mechanizatorius I. Loginovas sukonstruavo prietaisą automatiškam traktoriaus valdymui laukų darbų metu. Celiabinsko traktorių gamykloje pagaminti traktoriai su šiuo prietaisu išbandomi Agapovsko rajono „Buranyj“ tarybiname ūkyje.

Nuo traukoje: traktorius „S-100“ su Loginovo prietaisu, dirbantis be traktorininko.

V. Georgijevio nuotr. (TASS).

Dirbam tėvynei, dirbame liaudžiai, esam laimingi kaip niekad

Reportažas iš rajoninės Derliaus šventės

Oras šį kartą apšviestas šurprių. Nenorėdami gaidinti šventiškos zarasiečių nuotaikos, debesys plaukė dangumi pro šalį. Jau išvakarėse į Zarasų žalumą įspynė vėliavų, lozungų raudonumas. Miestas ir Osos ežero Didžioji sala laukė svečių — plačiųjų kolūkinų laukų šeimininkų.

Dar gerokai prieš šventės atidarymą, zarasiečiai užpildė Stalino gatvę, Tarybų aikštę, kuriomis į salą iš Kauno plento turėjo praeiti šventinis karnavalas. Ir štai ant risty žirgų, trimių balsais skelbdami karnavalo eisenos pradžia, pasirodo raiteliai. Už jų gatvėmis nusitęsę kilometrė sunkvežimių, žemės ūkio mašinų kolona. Priešakyje — „Lenino atminimo“ kolūkių žemdirbiai. Jie važiuoja su reikiamąja Raudonąja vėliava, gauta už pieno gamybą. Nemaži skaičiai, įrašyti raudoname transparente, rodo, už kokius rodiklius žemės ūkio produktų gamyboje jie kovoja pirmaisiais naujojo septynmečio metais. Turmantiškiai negaili triūso jų įgyvendinimui. O kiek baltų drobelių bus išausta iš jų auginamų linų!

Taip pat kolonos priešakyje Čapajovo vardo kolūkių žemdirbiai. Plevėsuoja vėlyje percinamoji Raudonoji vėliava už mėsos gamybą.

Pamažu rieda automašina po automašinos. Galima pasidžiaugti, pasigrožėti meniškai papuoštais rugių, kviečių, vasarojaus, laukų gražuolių — kukurūzų, mėsų šilko — linų stendais. Šalia šių naujo kolūkinio gyvenimo žymių — kovos už prisiimtų įsipareigojimų vykdymą pavaizdavimo stendų, naujų žemės ūkio mašinų, matai ir mūsų senelių „technika“ — leisgyvi kuiną su arklu, medinėmis akėčiomis. Sena ir nauja...

Juk dar visai neseniai, rodos, dar vakar, prisidengęs nuo kaitrių vasaros saulės spindulių savo darbo plačiabrylė šiaudinė skrybėle galvą, užtempęs ant kūno šlapius nuo sūrus prakaito storos drobės marškinius, basas, suspaudęs pūslėtomis rankomis medinio arklo rankenas, sulinkęs į kuprą lingavo per lauką artojas. Vaikui ar jaunuoliui šis, dabar karnavalinėje eisenoje atgimęs artojas, atrodo priešistoriniu personažu. Kaip neseniai tas buvo, ir kaip toli nužengė per penkiolika kolūkinio gyvenimo metų mūsų kaimas. Arklus pakeitė penkiavagiai plūgai. Nesuskaitysi, kiek įvairiausių žemės ūkio mašinų dirba plačiuose kolūkių laukuose.

Pirmosios mašinos jau rikiuojasi viena prie kitos ant kalvos, o karnavalinės

eisenos galo dar nematyti. Su dainomis, muzika važiuoja naujai atgimusios žemės šeimininkai, darbščiomis rankomis išauginę brandžius javus, akmenuotas, smėlingas kalvas pavertę derlingais laukais. Jiems dabar nestinga duonos, laimės ir šviesos.

Vaikai su didžiausiu dėmesiu stebi įscenizuotą vargo mokyklą. Motina, sukdamama ratelį, sugrūbusiais pirštais vedžioja maldaknygės eilutėmis, o vaikutis, įsmeigęs savo akutes į juodus kablukus — raidės, kartoja paskui ją garsus... O dabar juk jie už poros savaičių įžengs į erdvias klases, mokslo kabinetus, mokyklas.

Nebūtina minėti skaičiaus, kiek naujų mokyklų išaugo kaime per devyniolika Tarybų valdžios Lietuvos metų, kiek traktorių važuoja plačiuosius laukus, koks naujas ir neatpažįstamas tapo gyvenimas. Užtenka pažvelgti į šventinę eiseną — karnavalą, ir matai kokį didelį žingsnį padarėme brolišku tautų šeimoje per šį trumpą istorinį laikotarpį.

Karnavalas baigiasi. Visi šventės dalyviai susirenka aikštėje prie estrados. Kolūkių pirmininkai įteikia šventinius raportus. Pagal seną lietuvių paprotį rinktinių varpų pabaigtuvių vainikais apvainikuojami rajono vadovai, kolūketės atnešą pyragus iš naujojo derliaus.

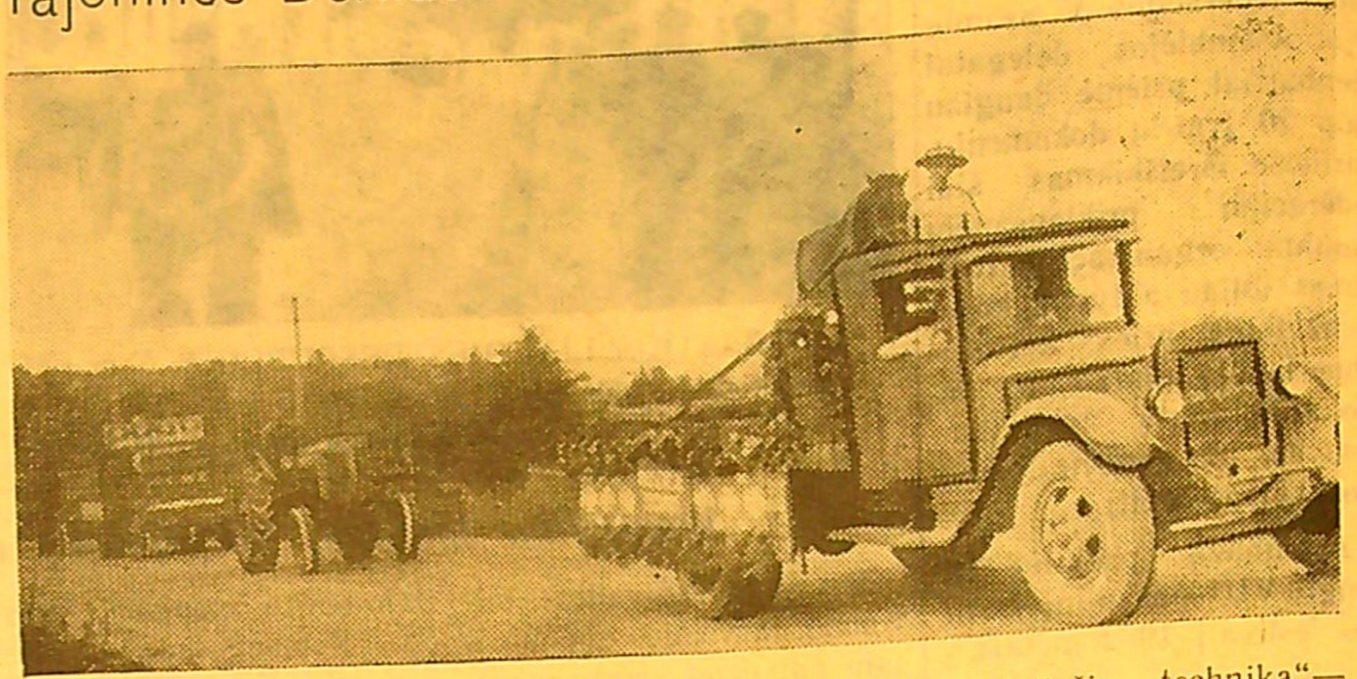
Rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Dorofiejovas skelbia pirmosios rajoninės Derliaus šventės atidarymą. Jis sveikina vi-

sus kolūkiečius, svečius iš broliškosios Baltarusijos Glubokojės rajono su gražiais laimėjimais nuimant kolūkinį derlių. Metai iš metų mūsų rajono žemdirbiai pasiekia vis didesnių laimėjimų visuose kolūkinės gamybos baruose. Per šiuos septynius pirmojo septynmečio pirmųjų metų mėnesius rajono artelės pagaminę žymiai daugiau pieno, mėsos. Anksčiau artelės pasėjo vasarines kultūras, sparčiau vyksta derliaus nuėmimas. Drg. Dorofiejovas, baigdamas sveikinamąjį žodį, linki kolūkiečiams tolimesnio pasisekimo visuose darbuose.

Iškilingai aidi Tarybų Sąjungos ir Tarybų Lietuvos himnų garsai. Į aukštą stiebą lėtai kyla vėliavos šilkas. Jos pakėlimui garbė suteikiama geriausiems kolūkinio kaimo žymūnams — „Lenino atminimo“ kolūkių melžėjai drg. Meduneckajai, Čapajovo vardo kolūkių kiaulių fermos vedėjui drg. Beinorui, Zdanovo vardo kolūkių laukininkui drg. Lizunovui.

Derliaus šventė atidaryta.

Rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas drg. Vaitkevičius skaito rajono vykdomojo komiteto nutarimą geriausiai auginančių kukurūzų kolūkių premijavimui. Pirmąją vietą prižiūrint kukurūzus iškovojo Kalinino vardo kolūkių kukurūzų augintojai. 31 ha plote gerai prižiūrimi žalieji kvadratai virto ištisa siena. Kolūkių pirmininkas drg. Svidinskas atsiėmė pirmąją 500 rublių premiją. Antroji vieta pripažinta „Nemuno“ kolūkiui, trečioji

Kokie dideli kontrastai! Netolimų buržuazinių laikų valstiečio „technika“ — medinės akėčios, ir galingas traktorius su pakabinamais žemės ūkio padargais — šių dienų technika.

— Stalino vardo artelei.

— Buvo premijuoti ir derliaus nuėmimo pasižymėjęs kolūkiai. Panaudojant visą galimą techniką, mobilizuojant visus žmones derliaus nuėmimui, nugalėtojai šioje karštoje kovoje išėjo Zdanovo vardo kolūkių žemdirbiai. Mažai nuo jų atsiliko „Pažangos“ ir V. Kudirkos vardo kolūkiai.

Nuo broliškos Baltarusijos kolūkiečių visus rajono žemdirbius, gyvulių augintojus sveikino Glubokojės rajono delegacijos atstovas drg. Ančakovas. Jis linki mūsų kolūkiečiams gerai praleisti savo didžiąją šventę, ir toliau negailėti darbo, vykdamą duotąjį žodį, dirbti tolimesnio suklestėjimo vardan.

— Žiemą ar vasarą, rudėnį ar pavasarį, laukiame jūsų, brangieji draugai, atvykstant pas mus. Jūs būsite mums laukiamaisiais svečiais.

Iškilingoji dalis baigta.

IS TEISMO SALES

Prie ko jus privedė degtinė

Kiviškių kultūros namuose vyko jaunimo pasilinksminimas. Muzikantams užgrojus naują šokį, duryse pasirodė Stelmuzės tarybinio ūkio traktorininkas Vasilijus Rožkovas ir jo brolis Foka, Zarasų MMS darbininkas. Abu buvo gerokai išgėrę. Svirdučiuodami jie išėjo į tuščią salės vidurį ir, dainuodami necenzūrinės dainuškas, ėmė kraipytis prieš merginas.

Neminėsime visų Rožkovų išdaigų, tačiau chuliganų pasirodymas sugadino jaunimo nuotaiką, ir visi pradėjo skirstytis. Tai, žinoma, nepatiko minėtiems jaunuoliams.

— Ką, mes nepatinkame? — šuktelėjo įsismaginę broliai, berdami necenzūrinus žodžius.

Kelyje į namus, ties Slabodkos kaimu, neturėdami kur išlieti įgautos drąsos ir

energijos, jie ėmė ieškoti priekabų prie niekuo nekaltu jaunuolio Makiejėvo. Pagaliau jį sumušė. Rytojaus dieną jie vėl išgėrė. Vasilijus Rožkovas sėdo ant traktoriaus „Belorusj“ ir išvažiavo į darbą. Gi degtinė atsiėmė savo. Išvažinėjęs tarybinio ūkio bulves, jis, pagaliau, įvažiavo į gilių griovį, gerai apgadindamas beveik naują traktorių.

— Ko tau reikia? Aš atsakau už traktorių! Nešdinkis, jei gyventi nori! — kaip tik mokėdamas, ėmė šaukti Vasilijus Rožkovas ant pasirodžiusio Stelmuzės tarybinio ūkio Miliuncų skyriaus ūkvedžio drg. Kancevičiaus ir šoko muštis. Tam teko pasišalinti.

Tuo dar viskas nesibaigė. Kitą dieną, susirinkę abu broliai Rožkova ir Ivonijus Jurjevai, prisistatę ant sta-

lo degtinės, svarstė, kaip geriau pamelavus milicijos darbuotojams: milicija juk jau žino apie mūsų išdaigas.

Ir vėl skambėjo kaime nusigėrusių dainuškos. Ties Miliuncų kaimu jie sutiko patį ūkvedį drg. Kancevičių ir brigadininką drg. Liesį ir juos sumušė.

Aukščiau minėtieji chuliganai susilaukė reikiamo atpildo. Jie jau nebetrukdydys jaunimui linksintis, žmonėms ramiai dirbti. Vasilijų ir Foką Rožkovus rajono liaudies teismas nuteisė trims metams laisvės atėmimu. Jų sėbrai Kornėjus ir Ivonijus nuteisti dviems metams.

Štai prie ko priveda žmones degtinė.

G. Bartkienė
Zarasų rajono liaudies
teiseja

estrados aikštelę pasipila saviveiklininkai. Ir vėl, kaip ir karnavalinėje eisenoje, gausiuose programos numeruose šalia prisiminimų apie seną gyvenimą — liaudies šokių, dainų, veržliai liejasi iš jaunų krūtinų tarybinių autorių dainos apie naująjį kaimą, šokami tarybinių tautų šokiai. Iki vėlaus vakaro skambėjo dainos, muzika, vikriai sukosi poros. Koncertavo geriausieji rajono meninės saviveiklos kolektyvai iš Imbrado, Degučių, Samanių, Kiviškių, Zarasų, Turmanto kultūros namų. Seniausiajam saviveiklos nariui iš Imbrado kultūros namų Jonui Napriui plojo visi. Jei senukui ne pagal jėgą dalyvauti sunkesniuose darbuose, tai kaimo kapeloje jo smuikas pirmasis. Ir jei nenorint gadinti šventiškos nuotaikos iškilmingojoje dalyje nebuvo linksniuojami

apsileidėliai, tinginiai, tai meninės saviveiklos dalyviai kupletais „išvanojo“ juos.

Po programos pasklido po salą žemdirbiai. Gimė naujos pažintys, buvo aptariami kaimynų pasiekimai. Kaip jie nesidomės kaimynų gyvenimu, kaip nesiteiraus, kas pas juos naujo. Juk su kiekviena diena keičiasi kolūkių bei kolūkiečių gyvenimas. Kas vakar buvo atsilikęs, šiandien kopia į pirmūnus.

Snekučiuodamiesi kolūkiečiai pasklidę po salą, tapo viena didžiule šeima. Pakili šventės nuotaika sujungė juos didžia draugyste, bendru siekimu auginti brandžius javus, mėlynžiedžius linus, kovoti už tolimesnę mūsų kolūkinio kaimo suklestėjimą.

V. Raubiškos tekstas
V. Šakalio nuotrauka

Naujais mokslo metais

Nedaug beliko laiko iki naujųjų mokslo metų pradžios — rugsėjo pirmosios. Dabar mokyklose daroma viskas, kad naujaisiais mokslo metais jaunosios kartos mokymas — auklėjimas vyktų dar sėkmingiau, kad mokiniai dar daugiau įsigytų praktiškų įgūdžių, nuolat stiprėtų mokyklų ryšys su gyvenimu.

Jei pernai 12-oje respublikos mokyklų buvo organizuotos bandomosios klasės su gamybiniu mokymu, tai naujaisiais mokslo metais šios klasės organizuojamos dar 8-iose mokyklose. Jos apims beveik dvigubai daugiau mokinių, negu perėjusių mokslo metais. Sakių rajono Lukšių vidurinės mokyklos devintosios klasės mokiniai pradės mokytis gyvulininkystės ir laukininkystės Lenino vardo kolūkyje. Papilio vidurinės mokyklos bandomosios klasės mokiniai įsigys mechanizatoriaus specialybę Pandėlio RTS. Rokiškio rajono Juodupės vidurinės mokyk-

los mokiniai, 2—3 dienas savaitėje dirbdami „Nemudžios — rugsėjo pirmosios.“ vilnionių audinių fabri- ke, taps kvalifikuotais au- dėjais. Klaipėdos mokykla -internatas savo dirbtuvėse pradės apmokyti mokslei- vius šaltkalvystės.

Juodupės vidurinės mokyk-

(ELTA), j

Pasaulinės demokratinio jaunimo federacijos V asamblėja

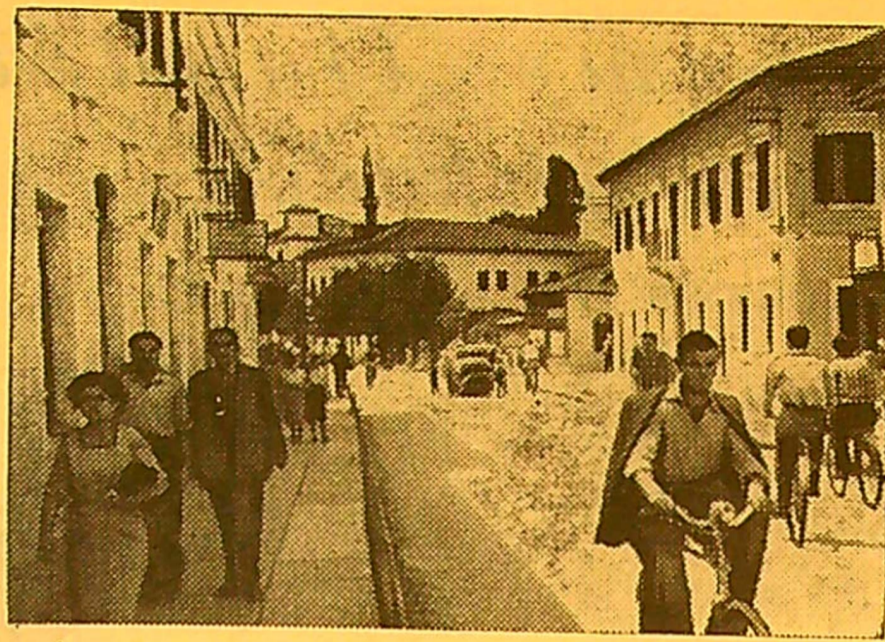
Prahoje baigė darbą Pasaulinės demokratinio jaunimo federacijos V asamblėja. Asamblėjos delegatai vienbalsiai priėmė daugiau kaip 20 įvairių dokumentų, kuriuose išreiškiamas šiai federacijai priklausanti jaunimo organizacijų troškimas toliau aktyviai kovoti už taiką, prieš karinius imperialistų planus, už nacionalinę tautų nepriklausomybę, už geresnę jauniosios kartos ateitį.

Asamblėja pasiūlė surengti VIII pasaulinį jaunimo festivalį 1962 metais.

Asamblėja priėmė kreipimąsi į viso pasaulio jaunimą.

Baigiamajame posėdyje buvo išrinkti Pasaulinės demokratinio jaunimo federacijos vadovaujantys organai. Federacijos prezidentu išrinktas Pjero Pjeralis (Italija). Naujai išrinktų federacijos viceprezidentų tarpe yra taip pat tarybinio jaunimo atstovas, VLKJS CK pirmasis sekretorius S. Pavlovas. Generaliniu sekretoriumi išrinktas Kristianus Ešaras (Prancūzija).

(ELTA).

ALBANIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Vienoje Skodero miesto gatvėje.
N. Filatovo nuotr. (TASS).

Vieniolika Lietuvos sportininkų aukso medalių

Beveik dvi savaites milijonai tarybinių žmonių, o taip pat daug sporto mėgėjų užsienyje su didžiuliu dėmesiu sekė TSRS Tautų spartakiadą.

Kaip ir 1956 metų spartakiadoje, pirmąją vietą užėmė Maskvos komanda. Antroji vieta atiteko Rusijos Federacijos rinktinei, trečioji — Leningrado komandai. Mūsų respublikos sportininkai užėmė dvyliką vietą.

Iš Tarybų Lietuvos sportininkų sėkmingiausiai pasirodė mažosios raketės melstrai. Lietuvos stalo tenisininkų komanda iškovojo garbingą spartakiados čempiono vardą ir TSRS Ministrų Tarybos pereinamąjį prizą. Asmeninėje įskaitoje

stalo teniso čempionais tapo N. Ramanauskaitė ir A. Saunoris. Vyrų dvejete nugalėjo A. Saunoris ir R. Paškevičius, mišriame — N. Ramanauskaitė ir R. Paškevičius. Mūsų respublikos stalo tenisininkai iškovojo šešis aukso medalius. Jauniausia spartakiados dalyvė dvylikametė Laima Balaišytė užėmė ketvirtąją vietą.

Sėkmingai pasirodė ir mūsų lengvaatlečiai, bendrakovandinėje įskaitoje užėmė šeštąją vietą. Spartakiados čempionės vardą iškovojo talentinga ieties metikė B. Kalėdienė. Jos rezultatas — 53 metrai 54 centimetrai. Birutei Kalėdienei Visasąjunginės fizikultūrininko dienos išvaka-

rešė suteiktas nusipelnusio sporto meistro vardas. Aukso medalį ir čempiono vardą iškovojo ir J. Pypynė, greičiausiai nubėgęs 1500 metrų nuotolį. A. Varanauskas nustūmė rutulį 17 m 17 cm ir užėmė antrąją vietą. Jis apdovanotas sidabro medaliu. A. Baltušnikas, numetęs diską 53 m 89 cm, užėmė antrąją vietą. Lietuvos rinktinės dalyvis Jonas Mozūra dešimtkovėje surinko 6091 tašką. Tai naujas respublikos rekordas, viršijęs pirmojo atskirio normą.

Spartakiados čempionų aukso medalius iškovojo taip pat mūsų irkluočiai M. Rudzinskas ir L. Fedorenko, antrą pusvidutinio svorio boksinkeris P. Tamulis. Bronzos žetonais apdovanoti boksinkeriai L. Rugys ir R. Murauskas, savo svorio kategorijose užėmė trečiąsias vietas.

Ne taip sėkmingai pasirodė kitų respublikos sporto šakų atstovai. Krepšinininkės užėmė tik ketvirtąją vietą, o vyrai — aštuntąją. Mūsų respublikos atstovė G. Tulevičiūtė buvo viena rezultatyviausių turnyro žaidėjų. Savo komandai ji pelnė 133 taškus.

Spartakiadoje pasiekta 10 naujų TSRS rekordų, iš kurių trys viršija oficialius pasaulinius rekordus. Mūsų respublikos sportininkai TSRS Tautų II spartakiadoje iškovojo 11 aukso medalių.

(ELTA).

Apylinkės muziejuje

Pernai vasarą mokytojo Vaclovo Brazdeikio vadovaujamas kraštotyrininkų būrelis kasinėjo Gondingos piliakalnį. Mokiniai grįžo su turtingu laimikiu. Kulių apylinkės tarybos pirmininkei Sofijai Silienei vidurinės mokyklos direktorius Bronius Butkevičius pasiūlė:

— Įruošime bendromis įėjomis apylinkės kraštotyros muziejų.

Direktorius sumanymui pritarė ir „Pergalės“ kolūkio partinės organizacijos sekretorė Aniceta Laurikavičiūtė. O komjaunimo organizacijos sekretorė Irena Banytė pasiūlė muziejuje įrengti ir ekspoziciją žuvusiems už Tarybų valdžią komjaunuoliams.

Kolūkis išskyrė muziejui patalpas. Mokyklos mokytojas dirbtuvėse mokiniai ir apylinkės komjaunuoliai padarė stendus, spinteles, lentynes. Apylinkės tarybos deputatai, mokytojai, komunistai, komjaunuoliai rinko eksponatus.

Apylinkės kraštotyros muziejus atvėrė duris lankytojams. Muziejuje jau yra daugiau kaip tūkstantis įvairių eksponatų. Atskiras stendas skirtas moksleivių kasinėjimui metu rastiems

daiktams. Tai įvairiausios žalvarinės sagės, apyrankės, balnakilpės, ietigaliai, akmeniniai kirvukai. Turtingos senovinių knygų ir monetų kolekcijos.

Muziejuje eksponuojama taip pat pas kolūkietį Alfonsą Liutiką rastas gėdingas praeities eksponatas — širdies formos apylinkės pavargėlių ženklas. Jame iškalti žodžiai „Ubags Kulių parapijos“. Nr. 87. 1827. Įdomus taip pat ir kitas eksponatas — medinis lovyvas, kuriame buvo plakami grafių Oginskių baudžiauninkai. Kiek daug pasako šie eksponatai apie praeitį!

Su meile įrengtas stendas „Jie kovojo ir žuvo už liaudies laimę“. Jis skirtas nuo buržuazinių nacionalistų rankų kritusiems apylinkės patriotams. Čia banditų nužudyto kolūkio pirmininko Jono Jonausko, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatės Domiceles Salytės-Butkienės, komjaunuolių Albinos Zemgulytės, Justinos ir Vlodo Katkų bei kitų krauju sulaustyti dokumentai, asmeniniai daiktai. Salia stendo lentynėlėje guli didelis albumas. Jame visų 22 nuo banditų rankos kritusių apylinkės komunistų ir komjaunuolių

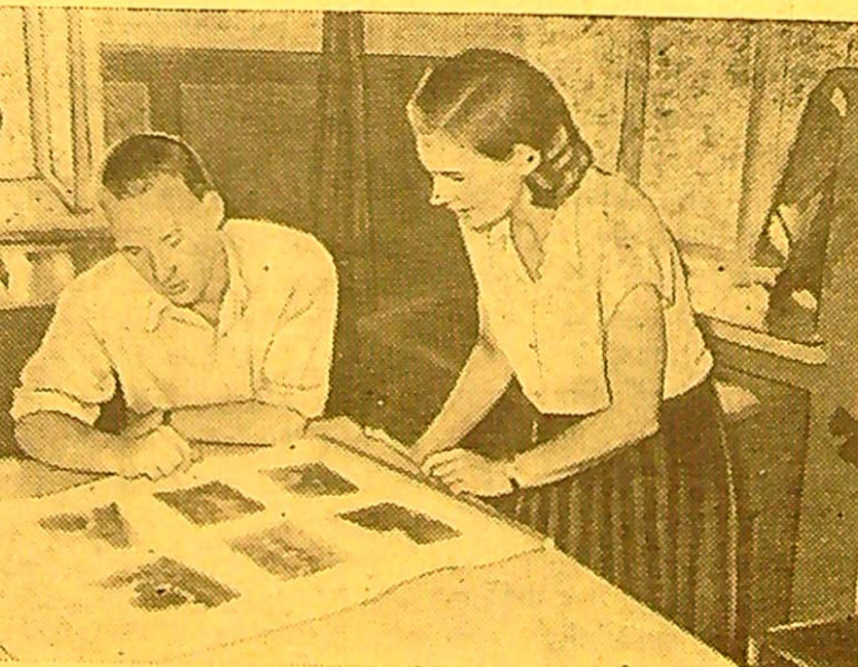
nuotraukos ir gyvenimo aprašymai.

Muziejų numatyta toliau plėsti.

Nuotraukoje: muziejaus organizavimo iniciatoriai — vidurinės mokyklos direktorius Bronius Butkevičius ir Kulių apylinkės Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkė Sofija Siliene aptaria naujai paruoštą ekspoziciją „Apylinkės archeologiniai paminklai“.

K. Liubšio tekstas ir nuotr. (ELTA).

Plungės rajonas, 1959 m. rugpiūtis

Nauja turbina

KAUNAS, rugpiūčio 15 d. (ELTA). „Pergalės“ gamykloje pradėta rinkti pirmoji 750 kilovatų pajėgumo turbina „AP-0,75“B.

Nauja turbina, sukonstruota Kalugos turbinų gamykloje, yra garo turbinos elektrinė, skirta namų statybos kombinatams tolimuose rajonuose. Tiesiog gamykloje ji padaroma trijų gatavų patogių gabenti blokų pavidalu. Čia ir yra jos principinis skirtumas nuo

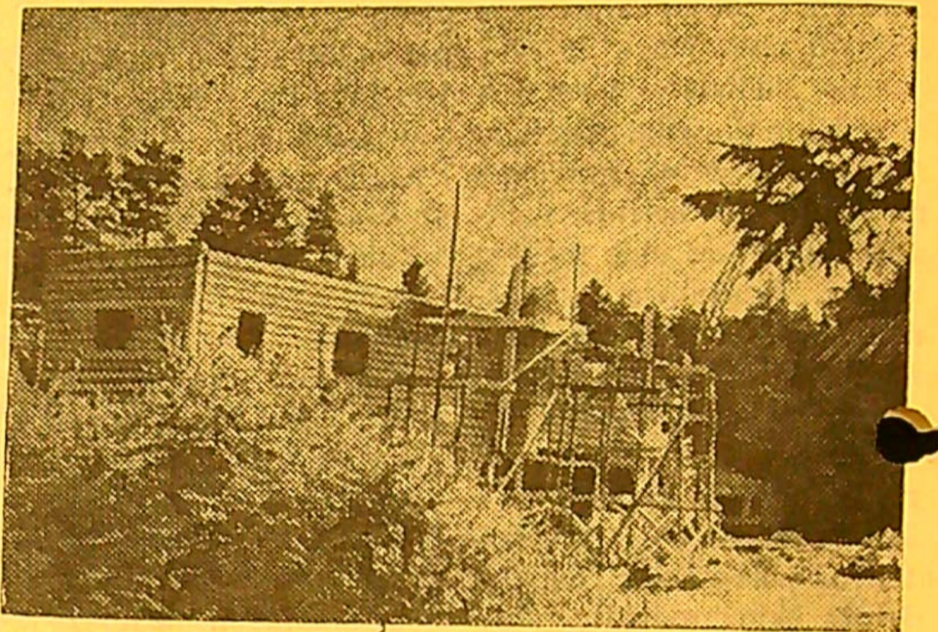
visų anksčiau gamintų įmonėje energetinių mašinų. Turbinos blokas susidaro iš didelio apsisukimų skaičiaus turbinos, žeminančio įtampą reduktoriaus ir generatoriaus, sumontuotų ant vieno suvirinamojo rėmo. Turbinoje pagamintų garų dalis bus sunaudojama gamybos ir termofikacijos poreikiams.

Blokų turbina yra pranašesnė už panašias užsienyje gaminamas mašinas. Ji mažiau sunaudoja garų įrengimas skirtas Kinijos elektros energijos kilovat-

valandžiui pagaminti, geriau panaudoja kuro šilumą, mažesni ir lengvesni jos įrengimai. Tokia elektrinė atsieis dvigubai pigiau, negu elektrinės, komplektuojamos iš paskirų to paties pajėgumo įrengimų.

Sumontuoti tris blokus vietoje bus galima per 3—4 savaites, tuo tarpu montuoti paprasto to paties pajėgumo elektrines reikia kelis mėnesius.

Pirmasis naujas turbomažiau sunaudoja garų įrengimas skirtas Kinijos elektros energijos kilovat-

LENINGRADAS. Kiekvieną dieną dešimtys tarybinių ir užsienio turistų aplanko sodybą „Penaty“, kurioje nuo 1900 iki 1930 metų gyveno ir kūrė didysis rusų dailininkas Ilja Jefimovičius Repinas. Čia pat jis mirė ir palaidotas. Karo metu sodyba „Penaty“ buvo sugriauta ir sudeginta. Dabar ji atkuriamas, atstatomas dailininko namas, pavėnė, kurioje I. Repinas susitikdavo su draugais ir kuri neretai larnaudavo estrada. Improvizuotuose koncertuose čia dalyvavo F. Saliapinas, P. Andriejevas, vilančistas A. Veržbilovičius ir kt.

Sodyba „Penaty“ įgaus savo pirmąją išvaizdą ir vėl, kaip 1940 m., bus paversta muziejumi.

Nuotraukoje: I. Repino namo statyba. Namas atrodys taip, kaip jis atrodė dailininkui gyvam esant.

M. Strokovo nuotr. (TASS).

PASIBAIGĖ TARPTAUTINIS KINO FESTIVALIS

Rugpiūčio 17 d. Maskvoje Kremliaus teatre buvo iškilmingai uždarytas festivalis. Kalbą pasakė TSRS kultūros ministras N. Michailovas.

Meninių filmų žiuri komisijos pirmininkas S. Gerasimovas, trumpametražinių filmų žiuri komisijos pirmininkas I. Ivensas paskelbė meninių ir trumpametražinių filmų žiuri komisijų posėdžių protokolus. Didysis prizas paskirtas tarybiniam kino filmui „Žmogaus likimas“.

Aukso medaliai paskirti už meninius filmus „Mes — vunderkindai“ (Vokietijos Federatyvinė Respublika), „Ateis diena“ (Pakistanas), „Bėgimas nuo šešėlio“ (Cekoslovakijos Respublika).

(TASS-ELTA).

„Pergalės“ laikraščio redakcija

Poilsio metu aš sunkiai susirgau ir patekau į Zarasų rajono ligoninės infekcinį skyrių.

Skyriaus vedėja gydytoja S. Arlijevskaja ėmėsi energingų priemonių mano gyvybei išgelbti. Per 7 dienas mano sveikata buvo atstatyta. Nuoširdžiai dėkoju gydytojai S. Arlijevskajai, medseseriai Mačenienei bei visam skyrių aptarnaujančiam personalui už rūpestingą gydymą bei slaugymą.

S. Titova

Redaktorius
H. JURSYS

Zarasų MMS reikalingi darbininkai: vyrai bei moterys durpių kraiko kasimo darbams Pušės durpyne (Cholopovkos km 8 kilometru atstume nuo Zarasų). Apmokėjimas vienietinis.

Taip pat reikalinga mašininkė, žinanti lietuvių ir rusų kalbas.

Direkcija